

basit görünüyor; bir figürü birkaç kesin ve emin çizgiyle bir ceket düğmesi iliklercesine kolaylıkla, verebiliyorlar. Ah, ne yapıp yapıp, birkaç çizgiyle bir figür çizmeyi başarmam gerek! Bütün kış bununla uğraşacağım. Bir kez bunu başarabilirsem, o zaman bulvarlarda, sokaklarda yürüyen insanlar ve daha bir sürü yeni konu yapabileceğim resimlerimde. Bu mektubu yazarken bir düzine kadar çizdim. İpin ucunu yakalamış durumdayım artık ama çok karışık bir iş... Çünkü o birkaç çizgide verdiğim erkek, kadın, çocuk, at ya da köpek figürünün birbiriyle uyumlu başı, gövdesi, kol ve bacakları olması gerek. Yakında görüşmek üzere ve elini sıkarım.

Dostlukla,
Vincent

Arles, 16 Ekim 1888

Sevgili Theo,

Çalışmalarımın ne yönde geliştiği konusunda hiç değilse bir fikir verebilmek için sana küçük bir eskiz gönderiyorum sonunda. Bugün oldukça iyiyim.

Gözlerim hâlâ yorgun gerçi, ama aklıma yeni bir resim fikri geldi, eskisini çizmeden edemedim. İşte bu. 30 numara bir tuval olacak bu da. Bu kez yalnızca yatak odamı yapacağım ama burada her şeyi renkle vereceğim; her şeyi basitleştirerek daha görkemli hale getirmek ve genelde bir *dinlenme* ya da uyku izlenimi bırakmak istiyorum. Kısacası, bu tabloya bakanın beyni, ya da daha doğrusu, imgelemi dinlenmeli.

Duvarlar soluk menekşe rengi. Yer kırmızı karolardan oluşuyor.

Karyolanın ve sandalyelerin ahşap kısımları taze tereyağı sarısı, yatak çarşafı ve yastıklar limon yeşili.

Yatak örtüsü kızıl. Pencere yeşil.

Tuvalet masası turuncu, lavabo mavi.

Kapılar leylak rengi.

Ve hepsi bu kadar – kepenkleri kapalı olan bu odada başka bir şey yok.

Eşyaların geniş çizgileri gene dokunulmazlığı olan bir dinlenme havası ifade etmeli. Duvarlarda bir iki tablo, bir ayna, bir havlu ve birkaç giysi.

Çerçeve, resimde hiç beyaz bulunmadığı için, beyaz olacak.

Zorlamalarla içine itildiğim sevimsiz dinlenme döneminin öcünü alacağım böylece.

Yarın bütün gün bunun üstünde çalışacağım gene... Nasıl basit bir kavramdan hareket ettiğimi anlıyorsun, değil mi? Asıl gölgelerle nesnelere düşen

gölgeleri tümüyle yok ediyorum. Japon estampları gibi, kalınlığı olmayan düz tonlarla renklendireceğim. *Tarascon Arabası*yla ve *Gece Kahvesi*yle örneğin, karşıtlık oluşturacak.

Uzun mektup yazmıyorum, çünkü yarın sabah çok erkenden, sabahın serin ışığında resim yapmaya başlayıp akşama tuvali tamamlamak niyetindeyim.

Sancıların nasıl? Bana bu konuda haber vermeyi unutma.

Bugünlerde sen de yazarsın umarım.

Günün birinde evin öteki odalarının krokilerini de yapacağım sana.

Ellerini sıkıca sıkarım,

Senin,
Vincent

Yatak Odası, 1888.